

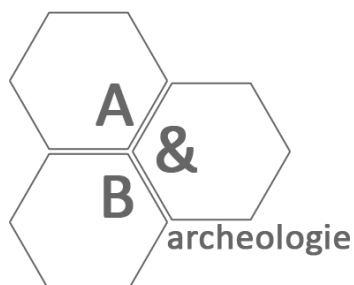
2021.084

Nota Moerkerke Middelburgsesteenweg 13 Fase 1

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Sander DEBRABANDERE

18-5-2021

1. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Moerkerke Middelburgsesteenweg 13 (provincie West-Vlaanderen, gemeente Damme), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. In het programma van maatregelen was opgenomen dat een gefaseerd proefsleuvenonderzoek dienden uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit verder vooronderzoek beschreven.

In eerste instantie werden landschappelijke boringen uitgevoerd op het terrein. Dit onderzoek werd uitgevoerd op 27 februari 2019 door Geosonda waarbij acht boringen werden geplaatst. De resultaten van dit booronderzoek werden reeds integraal opgenomen in het verslag van resultaten van de archeologienota om op basis daarvan het verder proefsleuvenonderzoek af te stemmen. De belangrijkste conclusie is dat het terrein een driedelige stratigrafie kent, en dat er 2 archeologische niveaus kunnen gedefinieerd worden: een eerste tussen 45 en 70cm onder maaiveld, op de grens tussen teelaarde en de getijdenafzettingen, en een tweede tussen 110 en 135cm onder maaiveld, op de grens tussen de getijdenafzettingen en de eolische dekzanden van Pleistocene oorsprong. In het noordwesten werd slechts 1 archeologisch niveau vastgesteld op 45cm onder maaiveld (AC-profiel), in de zuidoostelijke hoek van het terrein bevindt het tweede niveau zich op 80cm onder het huidige maaiveld. Er is een laag potentieel voor de bewaring van steentijdsites.

De zone van de geplande werken is ca. 7779m² groot. De geplande werken en het vooronderzoek kennen echter twee fasen. De onderzoekbare oppervlakte van fase 1 is ca. 5029m² groot. Hiervan werd ca. 506m² (ca. 10%) onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarsleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald (ca. 10%). Toch kon een goede inschatting gemaakt worden van het archeologisch potentieel van het plangebied, dat in dit geval negatief bleek te zijn. Er werden slechts enkele sporen van beperkte ouderdom aangetroffen. Het betreft een spandertje en de funderingen van een gebouw uit de 19^e- 20^e eeuw, zoals gekarteerd op de 19de-eeuwse cartografische bronnen. Daarnaast bleek de vermoedelijke getijdegeul eerder een depressie met veraard veen die recent gedempt werd met baksteenpuin en kleilig materiaal.

Ondanks de gemiddelde archeologische trefkans die in het bureauonderzoek op basis van landschappelijke, historische en archeologische gegevens werd toegekend aan het projectgebied, werden tijdens het proefsleuvenonderzoek slechts drie relevante grondsporen aangetroffen. Het betreft de bakstenen funderingen van een gebouw en een spender uit de 19^e eeuw. De sporen komen zowel qua locatie als oriëntatie overeen met gebouwen aanwezig op de Popp-kaart (1842-1879) en de Atlas der Buurtwegen (ca. 1840). De sporen kennen aldus een gering archeologisch kennispotentieel. Verder werd in de zuidelijke helft van het terrein de depressie of geul archeologisch waargenomen, zoals ook reeds aangetoond bij de landschappelijke boringen. De geul kent een oost-west verloop en neemt in diepte toe naar het oosten toe. De depressie kenmerkt zich door een veraarde veenlaag

(organisch moerassig terrein met stilstaand/brak water) gedempt met een recent kleiig en puinhoudend pakket. Archeologische sporen worden in deze zone niet meer verwacht aangezien hier de C-horizont verstoord werd. Bovendien zet de depressie zich verder en dieper door in oostelijke richting (zone fase 2 – ca. 1880m²), waardoor ook hier geen archeologisch erfgoed meer verwacht wordt.

Om bovenvermelde redenen wordt dan ook **geen verder archeologisch onderzoek** geadviseerd. Ook dient het verder vooronderzoek in de zone van fase 2 (ca. 1880m²) niet meer uitgevoerd te worden. Het sleuvenonderzoek zal hier immers geen meerwaarde bieden aangezien de geul/depressie zich in deze zone verder doorzet en zelfs dieper wordt en er geen kans meer is op archeologisch erfgoed.